ביתנו

עלון קיבוץ העוגן

גיליון מס' 23
יוני 2013
סיוון-תמוז תשע"ג

צילום: יעקב גוטרמן

תוכן העניינים

משולחן היו"ר 2

אנחנו חברה לא שוויונית - מיכה הראל 3

הבלוג של נחמה - כתב: דניאל פואה 5

אירועי תרבות 6, 15

מיחזור: זכוכית - טל גולדוסר 7

ראיון עם אוריאל אבני, מרכז המשק 8

הידעת? אוכלוסיית העוגן 9

שיוך דירות - חגי כהן 10

כלבים באיזור הגנים 11

מסיבה בקן השומ"צ - יובל ויגרט 12

היו זמנים: עזרה לעוזבים 14

על אופנועים - יעקב גוטרמן 15

חזון לקיבוץ עתידי - גלעד שפרן, ידיעות הקיבוץ 16

ברכות 6, 17

ימי הולדת - יוני 18

הטיפ של עדנה 18

תשבץ 20

צילום: מנדי פאלק

משולחנו של היו"ר

אלון שפיצר

ימי הקיץ החמים משרים אווירה של חופש קרב ובא, סוף יוני מתקרב ואתו יגיע החופש הגדול, זהו הזמן למנוחה וחופשה משפחתית, וגם זמן בו הפעילות הציבורית מואטת. אולם בהעוגן אנו נערכים לאחד משיאי הפעילות של השנים האחרונות סיום הבניה בשכונה החדשה וכניסת הנקלטים לבתיהם החדשים מחד ולחברות בקיבוץ מאידך.

צילום: יעקב גוטרמן

שכונה חדשה - לאחר שהקיבוץ קיבל החלטה ואישר למנהל להוציא התחייבות לרישום משכנתא על כל שטח המחנה ולא רק על שטח הבניה לטובת בנק איגוד, נמנע עד כה המנהל מהוצאת ההתחייבות לבנק איגוד, וזאת עקב שיקולים שאינם קשורים להעוגן אלא להתייחסות המנהל להתיישבות. אנו עושים מאמצים גדולים כולל בפניה לגורמים שונים שיתערבו לשינוי החלטת המנהל, ממנה נפגעים עוד מספר קיבוצים בנוסף להעוגן. הקיבוץ והבנק מנסים להגיע להבנות לתקופת הביניים על מנת שהבנק יאות להעמיד את המשכנתאות שהתחייב לבונים.

חזון - פני העוגן לאן - הוועד החליט לקיים תהליך ציבורי בו יעלו לשיחה הקליטה, חזון הקיבוץ, איזה קהילה החברים מעוניינים שתתפתח בהעוגן. שאול וייגרט הסכים לנהל את התהליך (תודה לשאול) ואנחנו לפני דיון מכין בוועד של התהליך המוצע, בכוונתנו להקים צוות היגוי שיעזור לשאול בקידום התהליך.

תחנת הסעה - אחרי הרבה לבטים בוצע ע"פ התכנון, לבטיחות הילדים והנוסעים, מתחם תחנת ההסעה ונסללה הסובה לאוטובוס. אמנם בשלב זה נשארה סככת התחנה הישנה עקב מגבלות תקציב, אבל חיוניות המתחם בהגברת הבטיחות וזו הושגה עם הביצוע.

חובות חברים - הטיפול הלא נעים מול חברים ובני קיבוץ שאינם עומדים בהסדרים של תשלום החוב, מחייב לאחר התראות רבות לנקוט בצעדים להקטנת חובם של מי שאינו משתף פעולה, בכוונתנו לנתק את אספקת שרותי האינטרנט, כבלים וטלפון של חייבים שלא יסדירו את התשלומים בגין החוב.

פתוח מתחם חד"א הישן - לאחר שהתקשרנו עם האדריכל החדש של הקיבוץ איתי זהבי הגענו למסקנה שחיוני לשנות את תכנית הביוני של מתחם חד"א הישן, עקב קירבת העצים לבתי המגורים והצורך להוסיף מגרש במקום מגרש שירד. בתהליך התכנון עודכנו החברים המיועדים לבנות בשכונה. לאחר דיון משותף עם המיועדים לשכונה ואדריכל מטעמם, ודיון בוועדת תכנון אושרה בוועד תכנית ביוני מעודכנת למתחם חד"א, התכנית תהיה תלויה במזכירות לעיון וידיעת החברים. בכוונתנו להמשיך את בצוע תכנן התשתיות עד לקבלת היתר. וכן לבחון את קידום הפרויקט על רקע כמות החברים שיהיו מעוניינים לקחת חלק בפרויקט זה.

אנחנו חברה כן / לא שוויונית

(מחק את המיותר)

מיכה הראל

קיבוץ העוגן עבר בשנים האחרונות שינויים רבים. ונראה שהגענו לייצוב קהילה, בה רוב החברים מרוצים מהקורה בקיבוץ, ואין להם ביקורת רבה, או רצון לעשות שינוי משמעותי בערכי היסוד שלנו.

אבל, בכל זאת, נשמעים לעיתים קולות של רצון לבחון מחדש את ערכי היסוד שלנו (החזון שלנו), ועל אחת כמה וכמה, בתקופה כמו עכשיו בה מצטרפים לשורותינו כ 70 חברי קיבוץ חדשים.

לכן חשוב לבחון את ערכינו, ולגבש, מדי פעם, הסכמה רחבה, לאן פנינו, (מה ראוי שיהיה החזון שלנו.)

אני נוטה לחשוב, **שהנושאים החשובים ביותר לרובנו** הם, קודם כל: מצבנו הכלכלי (של כל משפחה ומשפחה) אח"כ, איכות החינוך ואיכות החיים שלנו, ובהמשך גם חיי התרבות, הקהילה והדמוקרטיה שלנו. אבל, כנראה, שבראש ובראשונה מעסיק אותנו, מצבנו הכלכלי, (מה נשמע בחשבון הבנק המשפחתי? איך גמרנו את החודש?)

בהחלטות התנועתיות, בעת המעבר לקיבוץ המתחדש, דובר על **הפערים המקסימליים** שנרשה לעצמנו, בין עניים ועשירים, (או במינוח "רך" יותר: בין משפחות "מסודרות" ומשפחות "פחות מסודרות"...) נראה לי שאין טעם להתחמק מבחינת שאלות אלה, כי כל משפחה יודעת בדיוק מה מצבה, וכיצד היא גומרת, או לא גומרת את החודש, וגם יודעת די טוב מה מצבו של "השכן המסודר".

ההבדל הוא ש"המסודרים" מרוצים מהמצב, וה"לא מסודרים" קצת פחות מרוצים...

במציאות של היום, אין טעם לדבר על טווח הפערים, ובודאי שאין הגיון במחשבה על קביעת גג של משכורת, או גג של הכנסה משפחתית. ברור שנברך כל משפחה שתרוויח כמה שיותר, ותבטיח לעצמה רמת חיים יפה.

אבל, מצד שני, במציאות של היום, נראה לי, שכן יש טעם לבחון מה כן רצוי שהקיבוץ יעשה, כדי **להבטיח השגת יעד חשוב: רמת חיים הוגנת לכל חברי הקיבוץ.**

ניסיתי כבר בעבר לאפיין את **הסקטורים השונים בקיבוץ,**

(המשך בעמ' 4)

(המשך מעמ' 3)

ואחזור על נסיון זה, למרות שאין לי כל מידע ספציפי, והכל בנוי על הערכות כלליות.

להערכתי, קיבוץ העוגן המונה היום, עם הנקלטים החד־שים כ 350 חברים, מורכב בערך כך:

- כ־100 פנסיונרים, החיים ברובם מהכנסה מש־פחתית חודשית של כ 10,000-12,000 שח (או, בערך החצי, לבית אב של יחיד.)
- כ־20-30 משפחות עם הכנסות נאות של כ־25,000-40,000 ₪, לחודש למשפחה.
- כ 50 משפחות עם הכנסה משפחתית של כ־ 18,000 ₪ (+־3000 ₪.) כמו משפחתה של ריקי כהן מחד־רה...
- וכ־30-40 משפחות עם הכנסה נמוכה, של כ־10,000-14,000 ₪ לחודש, ורבות מהן מפרנסות 2-3 ילדים. (או החצי, לבית אב של יחיד)

אין בהעוגן, להערכתי, אף משפחה ש"אמונתם=פרנסתם". כולם עושים מאמץ כן לפרנס את משפחתם בכבוד.

בנוסף, אציין גם, שבלי קשר לרמת ההכנסה המשפח־תית, כל משפחה עושה מאמץ גדול להבטיח חינוך טוב לילדיה, ולא מוכנה שילדי "השכן המבוסס" יקבלו חינוך יותר טוב ויותר יקר, מילדיה.

אז מה אנחנו רואים? שהפערים בהכנסה משפחתית (ברוטו) הם בערך, יחס של 1/4.

אך, כמובן, שהפערים **(נטו)** קטנים יותר, היות ומשפחה "אמידה" משלמת הרבה יותר מס הכנסה, ומיסים אחרים, ממשפחה "אחרת". אם כך, נצא מההנחה שהפערים, נטו, הם בערך בין 10,000 ל 30,000 הכנסה משפחתית נטו. (יחס 1/3)

אבל, כאן לא מסתיים הסיפור. מה הייתם מצפים שיע־שה הקיבוץ במיסים הפנימיים שהוא גובה מחבריו? ובכן, נראה שהמיסים די דומים לכולם, והם אינם פרוגרסיביים במיוחד.

מיסי הקיבוץ, המוטלים על כל משפחה, הם: 1. **מס שירו־תים** - 430 ₪ למשפחה בחודש.

2. **מיסי ועד מקומי**, המקבילים לארנונה, והם תלויים בגו־דל הדירה (עבור 100 מ2 משלמים כ 270 ₪ לחודש, וע־בור 150 מ2 - כ 400 ₪.

3. **מס עזרה הדדית** המושפע מההכנסה המשפחתית ונע, בערך בין 200 ל 600 ₪ למשפחה. וכך יוצא שמשפחה עם הכנסה חודשית של כ 10,000 ₪ משלמת לקיבוץ מיסים בגובה של כ 900 ₪ לחודש, ומשפחה עם הכנסה נטו של 30,000 ₪ משלמת כ 1,400 ₪.

למשפחה הראשונה **המס לקיבוץ מהווה כ 9% מהכנסתה**, ולשניה - **כ 4.5%, בלבד**.

יתר על-כן, האם וכמה אנחנו עוזרים למשפחות הצעירות עם 2-4 ילדים? ובסיבסוד החינוך של ילדיהם, האם נלקח בחשבון גם גובה הכנסתם? או שבסיבסוד החינוך, יש סיוע אחיד לכל משפחה, לפי מספר ילדיה, בגיל החינוך?

נראה לי, שכפי שקבעה התנועה, לגבי הפנסיונרים, **פנסיה מינימאלית**, שאמורה להיות הרצפה, ומתחתה, נראה לנו שמדובר בחיים ללא כבוד.

כך ראוי שנקבע לעצמנו "ריצפה" דומה, לשאר כל המ־שפחות: **רמת הכנסה מינימאלית**, המושפעת ממספר הילדים במשפחה, ומתחתיה נמצא דרכים לעזור לכל המשפחות הנזקקות.

אני מאמין, שרובנו, רוצים ונרצה, להבטיח רמת הכנסה בסיסית לכל חברינו, ונסכים ברצון לעזור ככל הנדרש.

אני מעריך שהמשפחות הזקוקות, בתקופות מסוימות, לעזרה, כי הכנסתם יורדת מתחת ל"קו האדום", נקלעות למצב זה, לא בגלל בטלנות, אלא, מסיבות "אובייקטיביות". מדובר באנשים שלא זכו לרכוש השכלה ויכולת פרנסה מתאימה, או מסיבות "אובייקטיביות" אחרות. וראוי למ־צוא דרכים לסייע להן להיחלץ ממצב זה.

אם, אכן, נאמץ גישה זו, ויהיו הגדרות ברורות למי ראוי לעזור, כמובן שייבחנו כל הכנסות המשפחה, ולא רק הכ־נסתה מעבודה, אבל, אני חושב, שראוי שיהיה "קו אדום" מוגדר וברור, וכל משפחה תדע, שיש לה אכן "רשת בי־טחון" שהיא אמורה לקבל, בעת מצוקה.

אבל הבעיה העיקרית, שהמקורות העומדים לרשות הקופה הציבורית, מאוד מוגבלים.

הכנסות הקיבוץ, כולל כל המיסוי, ההשכרות, וההכנסות מהמפעל והחקלאות אינן מגיעות ל- 7 מיליון ₪ (לא כולל משיכות מקרן הפנסיה).

ורמת ההוצאות - היא כ-8 מיליון ₪....

ולכן, די ברור, שאם איננו מסוגלים להגדיל, משמעותית, את ההכנסות הציבוריות, אין מנוס אלא, לתכנן ולהתחיל בתהליך של צימצום ההוצאות הציבוריות.

לא מוכרת לי אלטרנטיבה אחרת...

אני מאמין שזה **צעד חשוב והכרחי להבטחת יציבות הקהילה שלנו, ומאמין ששמירת הקהילה וערכיה הבסי־סיים, לשנים רבות, חשובים לכולנו.**

הבלוג של נחמה ודניאל גם

צילום: יעקב גוטרמן

☜ שיוך דירות הוא עסק מסובך. בייחוד שמנהל מקרקעי ישראל מערים קשיים אותם לא צפה איש בתנועה הקיבוצית , עת הוחלט להתחיל את תהליך שיוך הדירות. שתי החלטות המנהל, זו שמספרה 751 והחדשה יותר **שמספרה 1155**, נדונו בוועד על המשמעויות הכרוכות בקבלת כל אחת מהן. הוועד החליט בהמלצת מומחים לקבל את החלטה 1155 בהתניה של אישור שיחת הקיבוץ בבוא העת. המשמעות היא בין השאר שאנו פונים לתהליך של **שיוך דירות קנייני**. כל זאת ועוד קשורים גם לתהליך " פיילוט" אותו יוזם המנהל אל מול כמה קיבוצים ומושבים,בתוכם,קיבוץ העוגן.

שיחת הקיבוץ אישרה מתן ערבות קיבוץ לבנק איגוד כתנאי למתן משכנתאות לנקלטים החדשים. אי מתן הערבויות משמעותה.... הפסקת הבנייה.

תהליך השיוך תפס כמה חברים לא מוכנים הן מבחינה מנטאלית והן מהבחינה הכספית. בעבר הוחלט לקשור בין השיוך לתשלום התשתיות. חלק מהחברים בחרו לא לשלם את חלקם בתשתיות. הוועד החליט ופרסם מכתבים לכל הנוגעים בדבר, כי עליהם להשלים את תשלום התשתיות עד סוף חודש יוני. הרי לא יעלה על דעתכם כי הכביש ליד השכן יהיה אפור יותר וציעור המים החדש (לכשיונח... במהרה ובימינו) יעשה עיקוף ליד אלו שלא בחרו לשלם.

☜ הוגש לעיון הוועד דו"ח שמאות על השטח המושכר **"להעוגנפלסט"**. התקיים דיון עם חברי העוגן בדירקטוריון בסוגיה. יש לזכור כי המפעל של כולנו והוא משלם את חובות הסדר הקיבוצים עד סוף שנת 2013. עובדה זו " **תורמת**" לכך כי הון עצמי הנחוץ להשקעות בציוד אינו עומד לרשות המפעל.

☜ הנה לנו דילמה: מי מבין הילדים החולים של שנות ה-50 - 80 לא זוכר את **האיזולציה**? הוגש ערעור על כוונת הקיבוץ להקצות מגרש לבנייה במקום מבנה האיזולציה. הערעור נדחה. כותב שורות אלה, שבילה ימים רבים באיזולציה, מבטיח כי בבוא העת יוצב במקום שלט שיספר את קורות הבית לדורות הבאים.

☜ עולה וגובר הצורך והשאלה החשובה: **"מי אני, מה אני, מה דמות תהיה לקיבוץ בעתיד**. הוועד הציע ושאול וייגרט המתמחה בתחום ההנחיה הסכים בחפץ לב, להולי

(המשך בעמ' 6)

(המשך מעמ' 5)

מהלך של דיונים פנימיים אשר יביאו אותנו, כך אנו מקווים לגיבוש **חזון לקיבוץ** לשנים הקרובות. גיבוש החזון הוצב בראש סדר העדיפויות לפעולה של הוועד לשנת העבודה הראשונה לפעילותו. זאת נוכח העובדה כי אנו צפויים בשמחה ובששון , לקלוט את ראשוני המשתכנים בשכונה החדשה הנבנית לתפארת בקצה המערבי של הקיבוץ.

☜ סבתות וסבים יקרים: כל מי מכם הרוצה להיכנס וללוות את נכדיו לבריכה, **יעשה זאת ללא תשלום נוסף** על המיגון שרכשה המשפחה. זאת לאור כמה אי נעימויות שקרו לאחרונה. משה, מפעיל הבריכה התחייב לפעול לפי החלטה זו. אז קדימה: סנדויץ לנכד, בגד ים, עיתון סוף שבוע והופ הופ טרללה, לבריכה.

☜ בשעה טובה מסתיימת התקנת חנייה מסודרת לאוטובוס הסעות הילדים . בנוסף נסללה סובה ומדרכה דקורטיבית. כל הכבוד להורים שלחצו, לגדעון שמרר ששמר על הילדים בעת העלייה על האוטובוס, לבנאים, לרני ורונן שפיקחו ולא עצמו עיין עד שתמה המלאכה החשובה.

☜ הוועד ממשיך לקחת לתשומת ליבו את הערות והארות החברים על מפגעי בטיחות שונים, ובייחוד אלו הקשורים לתנועה בתוך הקיבוץ . בימים אלה מתחיל לעבוד יועץ תנועה ותפקידו להציג בהקדם פתרונות תחבורתיים ובטיחותיים רצויים. תשלום על תשתיות כבר אמרנו??

☜ נמסר דו"ח שנתי על פעילות ענף הגד"ש בהנהלתו המסורה של מיכה דורון. גם השנה זכה הענף לתוצאות טובות. כידוע, יש רוב לחברי העוגן העובדים בענף. גאים בכם אנשי המחרשה והקטפת המשכימים קום , ומאחרים לישון המעבדים את אדמותינו...

☜ חן חן לצוות חג השבועות, לעשרות הרקדנים קטנים וגדולים, וכמובן ללילך אפרת ומושיק על חג שבועות כיד המסורת הקיבוצית הטובה והנעימה. כל הכבוד.

עוד ארוכה הדרך ורבה המלאכה, אך חברי הוועד שמחים להיות אוזן קשבת לכל צורך ומצוקה.

בבוא הקיץ לפתחנו, נברך את החברים, הנחשים והיתושים **וכמובן את והילדים...** בחופשה נעימה ובטוחה.

שלכם, נחמה ודניאל

ברכות
לגולן גרטלר
עם קבלת התואר
דוקטור
להנדסת
ביוטכנולוגיה

ההורים הגאים **מירה** **ועוזי** קיבלו את התעודה בטקס רב רושם, באוניברסיטת בן גוריון בבאר שבע.

גולן ואשתו **איילה** משלימים לימודי פוסט דוקטורט באוניברסיטת ברקלי שבקליפורניה, וגם מגדלים תינוק ששמו **תום** (בן חודשיים וחצי).

הם עתידים לסיים לימודיהם בסוף 2013.

כה לחי!!!

ביום חמישי 11.7.13 בשעה 16:15

ברחבת "חצר העוגן" בקיבוץ העוגן

הפנינג לפתיחת הקיץ

הפנינג הורים וילדים עם מבחר סנאות:

בועות סבון "שחק נא"- משחק מגנט
ענק לחשיבה והנאה צביעת חולצות (רצוי
להביא חולצות, אך ניתן גם לרכוש במקום)

לכל המשפחה!!
מחיר: 20 ₪ לילד
לילדי העוגן הכניסה חופשית!

לרוני ועמי פלד
לעינב שי ועמרי
וכל משפחת פלד המורחבת
מזל טוב לנישואי

אסף וקארין

זכוכית

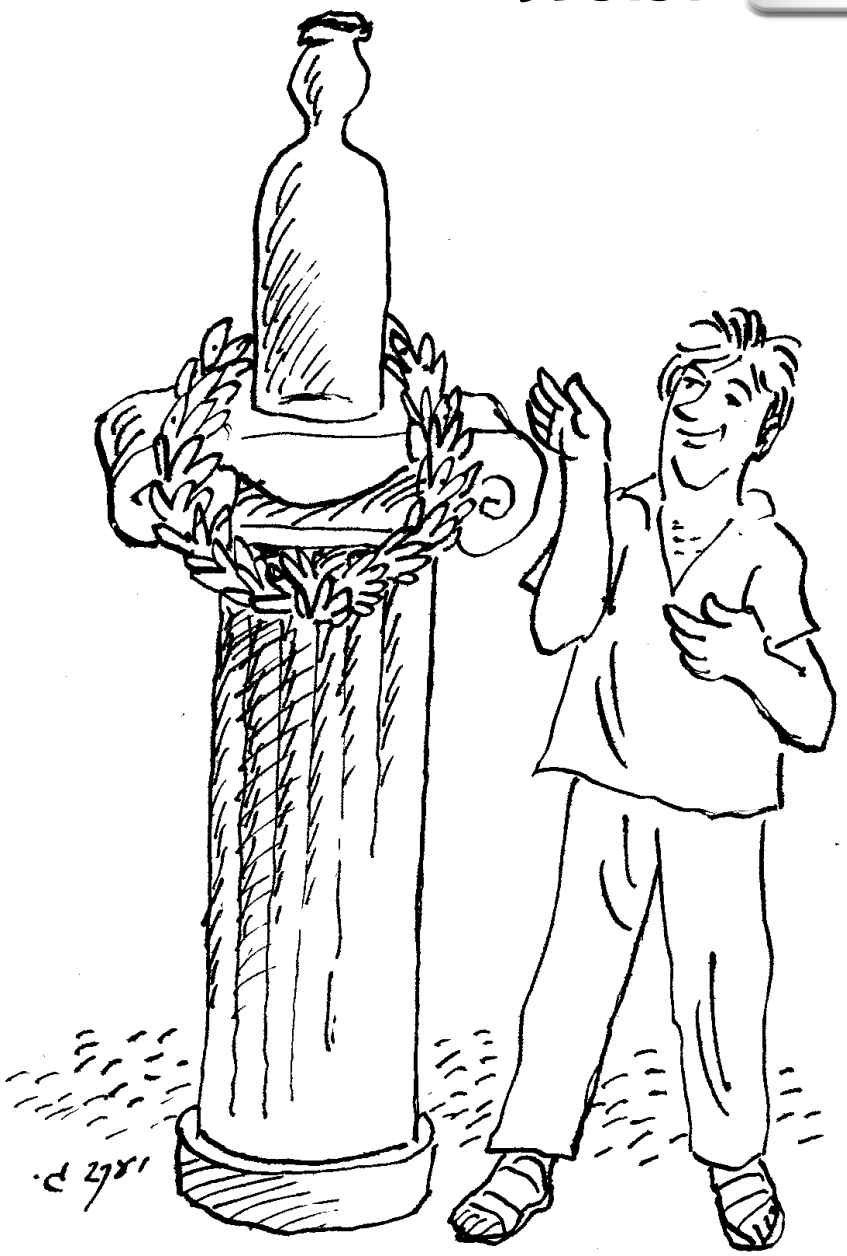

טל גולדוסר

מיחזור זכוכית מתחיל באיסוף הזכוכית והובלתה למפעלי ייצור זכוכית. במפעל הזכוכית מופרדת ממזהמים שונים וממוינת לפי צבע (לבן, ירוק, חום או שקוף). הבקבוקים הממוינים עוברים לגריסה כדי להקטין את הנפח שלהם. שברי הזכוכית מותכים, ולאחר מכן מייצרים מהם מוצר חדש. עיקר תהליך מיחזור הזכוכית מתבצע כיום במפעל לייצור זכוכית פיניציה בירוחם.

זכוכית עשויה מתערובת של חול,סיד ואבן גיר כאשר חומר הגלם העיקרי בזכוכית הינו קוורץ שנמצא בתוך החול.

למיחזור זכוכית היתרונות הבאים:

- מניעת כריית חול וקוורץ שנחצב במכתש הגדול ומצוי בכמויות מוגבלות.
- חסכון באנרגיה - התכת זכוכית ממוחזרת דורשת פחות אנרגיה מייצור זכוכית חדשה.
- הקטנת נפח הפסולת שהולכת להטמנה - אמנם זכוכית מהווה רק 3% מכלל משקל הפסולת הביתית אולם היא אינה מתכלה ולכן ממשיכה להגדיל את נפח הפסולת לאורך זמן רב.
- את הזכוכית בניגוד לחומרים אחרים, ניתן למחזר אין ספור פעמים בלי שתאבד מערכה.

רבים מאיתנו לא עושים שימוש חוזר במיכלי מזון ובקבוקי שתייה מזכוכית, אשר יכול להפחית משמעותית את הפסולת מזכוכית - בכל מיכל ניתן להשתמש, לאחר חיטוי כמובן, עד שמונה פעמים. המצב המצוי הוא שאנשים משליכים את מיכלי המזון למשל מיד בתום השימוש.

מעבר לתרומה האישית הקטנה הזו, מסירת הפסולת השבירה למיחזור יכול לתרום רבות. למרבה הצער, המדינה כיום אינה מפעילה מערך איסוף או מיחזור יעיל או נגיש לציבור. רק במקומות מעטים מוצבים מתקנים לאיסוף זכוכית משומשת, כמו אצלנו בקיבוץ ישנה עמדה אחת למיחזור זכוכית שנמצאת בפינת המיחזור שם אפשר להפריד בין זכוכית שקופה לצבעונית. היצרנים מצידם, היו שמחים להשתמש בזכוכית ממוחזרת, שכן העלויות נמוכות יותר.

שימושים נוספים לזכוכית הממוחזרת הוצעו במסגרת יוזמות חדשות וכן פרויקטי מחקר, אשר מוכיחים את יעילות השימוש בזכוכית ממוחזרת למטרות שונות מהמקור. לדוגמא - גריסת הזכוכית המקורית ושימוש בחומר הגרוס כמצע או כחומר מילוי לשימושי בנייה. שימוש נוסף הוא לקיחת הזכוכית הממוחזרת והוספתה לאספלט לסלילת כבישים, לגגות רעפים לבניית בתים ועוד.

אז נכון, להעניק מתנה באריזת זכוכית נראה מהודר יותר או להגיש לחברים לימונדה צוננת במיכל זכוכית - אבל עלינו להיות מודעים להשלכות ואם בחרנו בזכוכית - עדיף שהיא תהיה ממוחזרת, נעשה בה שימושים חוזרים בעצמנו ובסוף בסוף, כשכבר לא יהיה מה לעשות איתה, נשליכה במתקנים לאיסוף בקבוקי זכוכית.

ראיון עם אוריאל אבני - מרכז המשק

חני הראל

מסתבר ש**אוריאל אבני**, מרכז המשק החדש, אינו פנים חדשות במחוזותינו. הבחור בוגר רמות חפר, הוא למד בקבוצת גולן גלבוע, (עם נילי הרטמן, עמית נהיר, יוסי פו־טוק, כרמית דורון, רון ורדי, ועוד רבים וטובים מילדינו...)

הוריו דוברי ספרדית, פועל יוצא להיותו בן געש. כך זכה אוריאל לנסוע עם הוריו לשליחות באורוגוואי, שם שיפץ את הספרדית שלו, ונסללה דרכו ללב בחורה מקסיקנית אותה נשא לאישה.

נולדו להם שלושה ילדים, והם חיים, כפי שמספרים באג־דות, עד עצם היום הזה, בקיבוץ געש.

אוריאל הוא בוגר פקולטה לחקלאות, בתחום הכלכלה. תואר שני עשה אוריאל במנהל עסקים באונ' ת"א.

מאחוריו קריירה ארוכה ברפת. בריכוז משק, במפעל התאורה של געש, ובמשרד ראש הממשלה, במנהלת ההתנתקות...

מה הקשר בין משרד ראש הממשלה והתנתקות? שא־לתי בתמיהה.

מדובר על הפינוי ב-2005. הייתי אחראי על שיקום החֿ־קלאים, בתחום הקמת ישובים בדרום, בין היתר, הקמת שכונה חדשה ביד חנה, הפיכתו לקיבוץ מתחדש, ועוד מספר פרויקטים דומים...

כמו כן, בגעש אני כבר שנים רבות יו"ר תיירות געש.

תיירות בגעש??

כן, חמי געש וכ"ו. וגם הרפת, הוסיף, היא משותפת לש־פיים, געש ויקום.

נו, אז מה יש לך להגיד על הרפת שלנו?

הרפת עוברת תהליך הבראה, בחודשים האחרונים הרפת השתפרה. **אשר אלון** הצליח להביא אותה למקום שכבר הרבה שנים היא לא הייתה בו... היא סוף סוף מייצרת את המיכסה שלה..

איזו מיכסה?

יש מיכסה של מועצת החלב, והרפת סוף סוף עומדת ביעדים. עדיין אין רווחים שאפשר להעביר לקיבוץ, אבל אנחנו בדרך הנכונה. בקרוב נעסוק בתכנית הבראה, שת־ביא את הרפת לפחות לרמה של הרפתות באיזור.

מה עם הרובוטיקה?

נצטרך לשקול את הנושא, היו בזמנו המלצות, אך הן לא בוצעו...

לבטל את הרובוטיקה? שאלתי.

זו אחת מהאפשרויות הריאליות ביותר...

איך אתה מתרשם מהעוגן?

בהעוגן יש הרבה פוטנציאל... צריך לממש את הפוטנ־ציאל, אמר אוריאל והזכיר לי את מה שהמורים אוהבים לאמר לתלמיד שאיכזב ולא עמד בדרישות..

למה אתה מתכוון בלממש את הפוטנציאל?

בגעש לדוגמא יש היקף משמעותי של מבנים להשכרה, בהעוגן ההיקף מצומצם בהרבה,צריך להשלים את תכ־ ניות הבניה הקיימות בתוך הישוב... כיום יש 350 יחידות בניה, ויתכן שניתן יהיה להגיע ל400 יחידות..

אם לא נעצור בזמן, נהפוך לת"א...

הישוב מתפתח, וצריך לפתח את הנכסים. יש אזורים שאפשר לבנות שם מבני תעשיה.. את רואה במפה? הרי־ בוע הירוק...

מה, לבנות שם מפעלים? ממש מה שחסר לנו, הרהרתי בייאוש...

מבני תעשיה לא, אנחנו בוחנים את החלופה המועדפת, אוריאל ניסה לעודד אותי.

אולי להקים פארק שעשועים לילדים.. הצעתי. אין לנו מספיק מודעות למראה, תראה איך כיערו את איזור הב־ ריכה. זה היה המקום הכי יפה בקיבוץ, מסרו את הבריכה לאדם, שאין לו טיפת יחס לאסתטיקה. הפלסטיקה הכ־ חולה שמתנופפת שם, ממש זוועת אלוהים... שוב שקעתי בהרהורים נוגים...

דוגמא נוספת, אוריאל החזיר אותי לנושא, ניתן, לפתח את איזור הרפת לשעבר, ואת איזור קיר הטיפוס,..

במה אתה רואה את עיקר העיסוק שלך?

צריך להבטיח פנסיה ולפתח מקורות פרנסה נוספים מעבר לקיים...

הללויה, אמרתי לעצמי, הפנסיה שנותנים לפנסיונרים היא לעג לרש... יש לך בשורה לפנסיונרים? שאלתי

בשורה מיידית, לא. המציאות השתנתה, וצריך להתאים את הפנסיה, למה שאפשרי במציאות. צריך למצוא מש־ קיע למפעל וככך למצוא פיתרון לבעיית הפנסיה של החברים הוותיקים...

אין חדש תחת השמש. הרהרתי...נו באמת.. אתה יודע כמה שנים מחפשים משקיע? לפנסיונרים כידוע, זמן זה לא הצד החזק שלהם... בקיצור, אין בשורה לפנ־ סיונרים...

מציאת מקורות הכנסה חדשים לא קורה מהיום למחר.. צריך לקבל את ההחלטות הרלוונטיות,וחשוב מכך, לבצע. ההתרשמות שלי היא שהקיבוץ מחוייב באופן מוחלט לנושא הפנסיה של הותיקים ורואה בזה נושא בקדימות ראשונה. מעבר לכך קיבוץ העוגן עם חזרת הבנים ממש את פוטנציאל הגידול שלו, וחוזר להיות קהילה רב דו־ רית פעילה. קיבוץ העוגן הוא קיבוץ המחוייב לחברים. קיימת ערבות הדדית. זו לא חברה מנוכרת, וצריך להודות שהאווירה בקיבוץ משתפרת..

בנימה אופטימית זו נפרדתי מאוריאל, אכן, עתיד ורוד נראה באופק, אך השאלה שעדיין מטרידה אותי ואינה מרפה היא:

האם הפנסיונרים יזכו לפנסיה שמגיעה להם לאחר שנים של עבודה ותרומה לקיבוץ?

הידעת?

יש צמיחה

אוכלוסיית קיבוץ העוגן, יוני 2013 (ללא שוכרים)

חברי קיבוץ	268
חברים חדשים (הנכנסים לשכונה)	59
חברים בחופש -	7
בני זוג של חברי קיבוץ	30
חיילים	12
בנים בזכות הוריהם (חלקם גרים כאן)	114
ילדים	88
ילדי החברים החדשים (משוער)	45

קליטה מוצלחת לכל החדשים והמשך קליטה וצמיחה.

מיכה הראל

הצעירים שהשתחררו מצה"ל:

שחף הלמן
משי בן נפתלי
ינאי גל
עופר שוקרון
עינב פלד

בשעה טובה!

התגייס:

רותם שוקרון

בהצלחה!

שושה גרנות

751 , 979, 1155 - מספרים אקראיים או החלטות המשפיעות על חיינו? (המשך מגיליון קודם)

חגי כהן

נשאלת השאלה - מהי אותה סידרת מספרים אשר כל בעל תפקיד משנן מבוקר עד ערב?

מספרים אלו הינם החלטות מנהל העוסקות בשיוך הדי־רות אשר מטבע הדברים משפיעות באופן משמעותי על יכולת הצמיחה וההתחדשות של הקיבוץ.

אז ככה זה התחיל.

בהתחלה הייתה החלטה 751 שעסקה באופן ובתנאים בהם ניתן להפעות את החברים למנהל לצורך חתימה על הסכם חכירה פרטני בין החבר למנהל לצורך שיוך חלקת המגורים.

עם השנים נתקבלה החלטה 979, החלטה שנתקפה בבג"צ ע"י הקשת המזרחית במשך כמעט עשור נתברר הע־תירה בבג"צ כאשר ההחלטה נתקפת משני צידי הקשת הפוליטית , הקשת המזרחית תוקפת את ההחלטה בשל התנאים המפליגים (לטענתם) בהם יכולים "הקיבוצניקים" לרכוש את הקרקעות עליהם בנויים בתי החברים ומנגד הקיבוצים (כשבראש החץ איזור גרעות ואיציק באדר) תו־קפים את ההחלטה בשל מה שאין בה - הכרה בוותק של החברים הותיקים מקימי הקיבוץ.

כאמור אחרי עשור של דיונים וניסיונות אין קץ של בג"צ לחמוק מהצורך לקבל החלטה נסתיים הדיון בבג"צ כש־בית המשפט מאזן בין דרישות הצדדים וקובע פסק דין מאוזן הנותן קצת לזה ולוקח קצת מזה- מיותר לציין כי שני הצדדים ממשיכים לטעון כי קופחו.

עם סיום הדיון בבג"צ נתקבלה החלטה (החלטת מנהל 1155) במועצת מקרקעי ישראל (הגוף המנהל את מנהל מקרקעי ישראל) המסכמת את הנחיות בג"צ בעניין אפ־

שריות רכישת הזכויות בקרקע ע"י חברי הקיבוצים והמו־שבים בישראל.

אז מה היה לנו ?

שתי החלטות העוסקות באופן שבו יכולים חברי הקיבוץ לרכוש את הזכויות בקרקע המגורים.

הוראות מעבר בין ההחלטות - קיבוץ אשר קיבל החלטה בדבר שיוך דירות לפי מתווה 751 יכול לבחור האם לה־משיך ולשייך במתווה "הישן" או לעבור ולשייך בהתאם להוראות החלטה 1155 .

ההחלטה צריך שתכול על כל חברי הקיבוץ המשייכים, לא ניתן לשלב בין החלטות.

מצא את ההבדלים:

עיקר ההבדל בין ההחלטות הינו בתחום בשיעור תשלו־מי האיזון החלים על החבר, אחוז מתוך הערכת השווי שתתבצע ע"י שמאי המנהל.

בהחלטה 751 שיעור התשלום הינו על פי וותק, כל בית אב זכאי להנחה בשיעור דמי ההיוון בגובה של שני אחוז לכל שנת וותק בהתאם לוותק של אחד מיחידי בית האב (הוותיק יותר), כל זאת בתנאי שליחיד הזכאי לפחות 15 שנות וותק עד ליום הקובע (אוגוסט 2000).

בהחלטה 1155 (שהחליפה את 979) הזכאות להנחה הינה לכל בית אב בקיבוץ כאשר התשלום הינו אחיד ועומד על 33% מהשווי שנקבע ע"י השמאי של המנהל.

בהחלטה זו מי שהיה חבר קיבוץ ביום הקובע לצורך הח־לטה זו (2007) זכאי לשלם את דמי ההיוון במפוצל, חלק ראשון בשיעור של כ 3.75% ישולם ביום הצטרפות הקי־בוץ להסדר, הייתרה תשולם עם מכירת הזכויות לצד ג' (הורשה אינה מכירה).

מי שלא היה חבר ביום הקובע נדרש לשלם את כל 33 האחוזים עם הצטרפות הקיבוץ להסדר.

בנוסף, מכילה החלטה 1155 פרק העוסק בשמירת זכויות הותיקים וביצוע איזון פנימי בקיבוץ לצורך הבט־חת הזכויות של הוותיקים ושמירת השיעור המופחת אשר מוענק להם במסגרת בחלטה 751 כאמור.

לסיכום בכמה מילים:

על ההבדלים המהותיים בין ההחלטות.

751 מקנה הנחה משמעותית בגין וותק למי שצבר לפחות 15 שנות וותק עד ליום הקובע (08/2000).

1155 מקנה הנחה מופחתת לכל החברים עם הוראה בדבר איזון זכויות במקרה שקיבוץ שקיבל החלטה במ־סגרת 751 מעוניין להמיר את ההחלטה ולבצע שיוך במ־סגרת 1155.

כיום מתנה המנהל חתימה על היתרי בניה חדשים לנק־לטים, בתשלום ערבות להסדרת התשלומים על סך 200 אלף ₪ לכל היתר.

ומה קורה אצלנו:

קיבוץ העוגן קיבל החלטה על שיוך דירות באוגוסט 2000 על בסיס החלטה 751. מבדיקה ראשונית נראה כי "הליכה בהתאם להוראות החלטה 1155" הינה עדיפה להעוגן הן מבחינת היקף התשלומים שיידרשו החברים לשלם ביום החתימה במנהל והן בהיבט של סה"כ התשלומים שיוטלו על החברים והנקלטים עד סיום המהלך כולו.

ההנהלה קיבלה החלטה להצטרף "לפיילוט" אשר ינסה לבחון את דרך יישום הוראות החלטה 1155 על קיבוצי מרכז הארץ (עד היום טרם נתקיים הליך שיוך על בסיס החלטה 1155). ביצוע ההליך עם/מול המנהל הינו המפתח היחידי להמשך התחדשות וקליטה ולכן נכון יהיה לבחון את הדרך היעילה יותר להעוגן לביצוע שיוך קניני והסדרת זכיות החברים במגרשים.

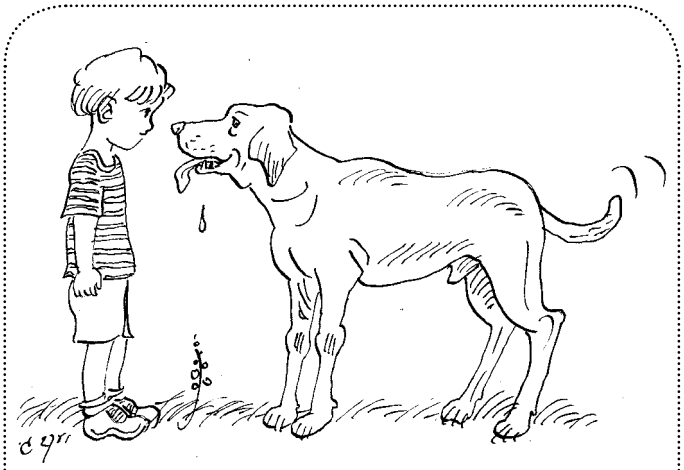

להורי הקיבוץ שלום,

לאחרונה, כמות הכלבים המסתובבים בגנים הולכת וגדלה וגורמת למטרד לא נעים.

הכלבים מגיעים גם בשעות הבאת הילדים בבוקר ואיסופם אחה"צ וגם במשך היום.

אין להביא כלבים לאזור הגנים!!!

יש הורים, אנשי צוות ובעיקר ילדים שהכלבים מפ־ריעים להם מאד.

כמו כן, ישנם כלבים ששייכים לחברי ותושבי קיבוץ שאינם במערכת - אם אתם יודעים למי שייכים הכ־לבים אנא העבירו את המסר לבעליהם וגם אלי.

תודה, ענבל

צילומים: לילך גל

חג קו השוה"צ

ביום שבת האחרון התקיים חג הקן ה-14 של קן רמות חפר (שמורכב מהקיבוצים העוגן ומעברות). חג הקן הוא ערב שבו כל החניכים, הקומונרים, הרכזים והורי החניכים נפגשים. חניכי הקן מופיעים בהצגות, שירים וריקודים שאותם הכינו בעצמם. לכל חג קן נבחר נושא כלשהו והנו־שא שנבחר השנה הוא :הקיבוץ .

במהלך הערב הועלו הופעות בנושאים כמו:חלוציות, הפר־טה, חומה ומגדל ,רוח קיבוצית ועוד. ובנוסף נפרדנו בערב זה משכבת י'ב שהייתה פעילה מאוד השנה בקן.

בקן רמות חפר נמצאים בערך 70 חניכים מכיתות ד' עד י'ב כאשר בקבוצת ד' ה' ו' מהעוגן נמצאים 18 חניכים וחניכות.

חג הקן היה הזדמנות להראות את הפעילות השומרית במהלך השנה שחלפה, בה החניכים למדו על ערכים בדרך של פעילויות ,משחקים,מחנות וטיולים.

החניכים עבדו רבות כדי להרים את החג (ההצגות, הריקו־דים, התפאורה) הם התרגשו, שמחו ונהנו מהערב שהיה מוצלח!

יובל וייגרט

מתוך ביתנו מה-29.1.1982

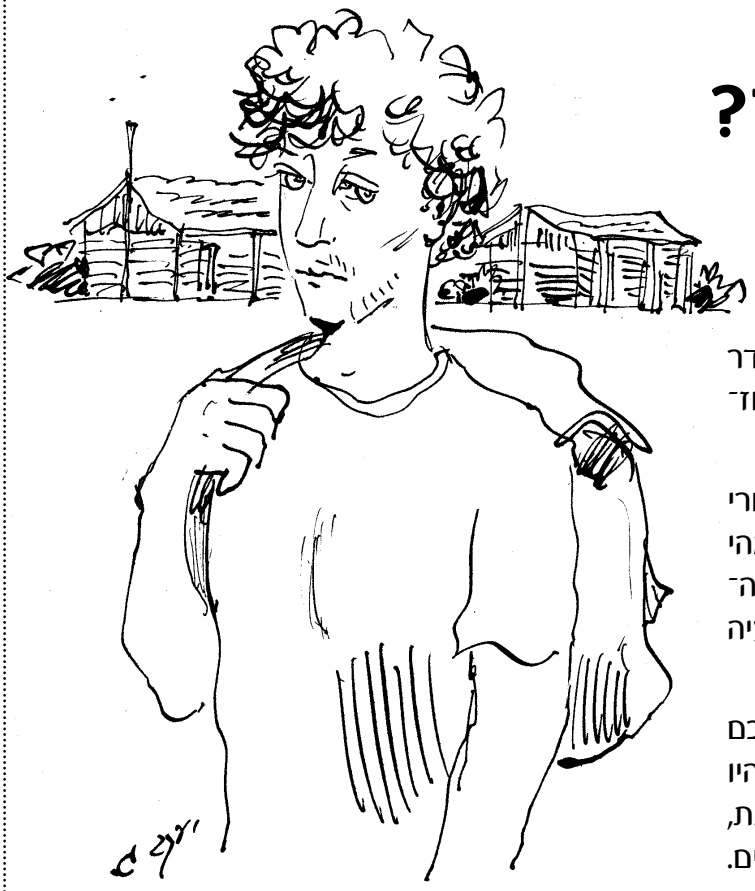

עזרה לעוזבים, כיצד?

(מתוך אחד העלונים)

בשבת, ב-12 בחודש זה, ישבתי במשך שעתיים בחדר האוכל אכלתי את עצמי ולא האמנתי למשמע אוזניי.

האנשים דיברו על בעיות "העוזבים" ועל בעיות "הורי העוזבים" . משך כל הזמן ניסיתי להסביר לעצמי מהי באמת הבעיה. האם הנושא הוא, כמו שניסה דוד להגדירו, עזרה לבנים בגין הוריהם - או שבאמת הבעיה היא של "עזרה להורי עוזבים?"

דוד, אין זו כלל בעיה של הבנים. ברוך השם, רובם מסתדרים לא רע ולא היו עוזבים את הקיבוץ לו היו זקוקים לעזרה כלשהי מאיתנו.הבעיה היא באמת, (לפחות כך נראה לי העניין) של ההורים המתוסכלים. יתכן שאפגע במספר הורים, שאצלם הנושא נורא רגיש, אבל את הסיבה עוד תוכל להבין בהמשך, וחוץ מזה אני מתנצל מראש.

נראה לי שהורים, באופן טבעי ואנושי, כל רצונם הוא שבנם או ביתם ימשיכו בדרכם, ועוד יותר חשוב מזה- שפשוט ישארו לידם בזמן זקנתם. אף על פי שתמע מפי רבים מן ההורים שמה שחשוב להם הוא שלבניהם יהיה טוב בכל מקום שיחיו בו, אני מאמין שכולם יעדיפו שיהיה להם טוב, אבל לידם.

ואפילו היתה אמת בדבריהם, רוצה אני לראות אדם שחי בקיבוץ, שאינו מאמין שהקיבוץ הוא המקום האידיאלי.

ובכן, מה קרה?

לי נראה שמה שקרה הוא, שפשוט היה ליקוי כלשהו בדרך חינוך הילדים, ובדרך בה היו אמורים הבנים, באופן "טבעי" להסיק שהקיבוץ הוא המסגרת הטובה ביותר בשבילם. ייתכן שתסכול זה גורם היום למצב שאותם אנשים מנסים לתת לבניהם, מה שלא הצליחו לתת להם בזמן שהיו אמורים לעשות זאת.

מכאן אני מגיע לעגום ולמכאיב שבדברי. מתהלכים להם חצני"קים רבים מתוסכלים, שאינם מבינים ואינם רואים לאן מתפתחים הדברים בקיבוץ. הם פשוט עוזבים! נראה לי שהפרופורציות הן מעוותות לגמרי. במקום לנסות להבין את בעיותיהם של חוזרי צבא, לראות מה באמת מציק להם, מה לוחץ עליהם ואולי אף לערוך סקר מה גורם לעזיבת הבנים (אגב- המשקל שנתנו לוועידה שדנה בבעית העזיבות, מתגמדת לעומת החשיבות שנותנים לבעיות העוזבים) עוסק הקיבוץ באלה שכבר החליטו שמקומם לא כאן.

יתכן שיותר תשומת לב וחמימות כלפי חוזרי צבא היו פותרים את בעיית העזיבה וממילא היו פותרים את בעיית ההורים של העוזבים בפוטנציה.

דורשים מן הח"צ לעבוד קשה, להתגייס בכל ענפי המשק ולתרום כהנה וכהנה. אבל, האם ידעתם שבקיבוץ עדיין קיימים דודי נפט? האם ידעתם שהח"צ הוא הגוף היחידי שאין לו מועדון משלו?

האם ידעתם שבוועדת שיכון אפילו לא מדברים על דיור הח"צ?

חישבו על הדבר. האם עדיף הטיפול ב"עוזבים" על הטיפול ב"עזובי הקיבוץ?"...

יעקב גוטרמן

המהום עמום של מנועים מאלץ אותי לעלות מהר על אופניי ולדווש בחיפזון לעבר גן האירועים. כל החניות שליד חדר האוכל הישן והמועדון תפוסות על ידי אופנועים ענקיים ונוצצים. משני עברי כל הדרכים בואכה הכולבו ניצבות לגאווה המפלצות הממונעות, מלכות הכביש האריסטוקרטיות מבית הרלי דייווידסון, סוזוקי ואחרים. ניכר עליהן שבעליהן צחצחו אותן באהבה וקישטו אותן לכבוד הכנס, וגם כדי להרשים עין כל מתבונן. אכן, נודה ולא נבוש - המחזה מרשים.

לרגלי האולם נבחרי האופנועים מוזמנים לעלות לבמה על כליהם הרועמים כדי לזכות בפרסים ובתפעלות הקהל. על רקע הקיר הקראמי של שרגא הכול נראה לפתע כמחזה הזוי, שהובא מארץ רחוקה. בצד מתקבצות חבורות-חבורות של ידידים, רעים לאהבה משותפת, הנראים כחברים באיזו כת סודית שהתכנסו לפולחן משותף. הגוף מכוסה קעקועים, השיער (למי שנתברך בו) אסוף בקוקו, כובעי קאובוי, מעילי עור שחורים עטורי גולגולות, צעירות חטובות, שופעות שיער, לובשות שחור אף הן, משתלבות כאן, בממלכת הדרקונים הממונעים, כמו גולת הכותרת של כל קישוטי האופנועים. בידי הכול כוסות פלסטיק מלאות בירה מקציפה.

רחבת הדשא שלפני חדר האוכל והאולם הפכו כבמגע קסם לחיזיון הובא מעבר לימים. טקסס?... אריזונה?...

אתה עומד בצד, צופה במחזה. מחזיק באופניך הישנים, המאובקים, העלובים, וחושב בצער, שכנראה החמצת את המועד. לעולם, כנראה, לא תרכון עוד מעל המפלצת הרועמת שתחתיך, חושף חזך אל הרוח שמולך, מפלח נופים ומרחקים, ונערתך בדורת השיער חובקת אותך בזרועותיה מאחור.

מאוחר בלילה, לקראת חצות, שמעתי בביתי המהום עמום של אחרון האופנועים שיצא משער הקיבוץ.

ביום חמישי 15.8.13 בשעה 16:00

בחדר האוכל בקיבוץ העוגן

הצגה: **"תיאטרון פנים"**

לכל המשפחה!!

מחיר: 20 ₪ לילד

לילדי העוגן הכניסה חופשית!

ההצגה "תיאטרון פנים" מבוסס על ארבע דמויות, המציצות ובוקעות מתוך בד שחור ואלסטי. קהל הצופים רואה רק את הפנים שלהן. עד מהרה הצופים נחשפים ליחסים ולחלומות של ארבע הדמויות והופכים לחלק בלתי נפרד מההצגה!

ההצגה מורכבת מקטעי ליצנות, בובות, אקרובטיקה ואלתור.

✣ לכל המשפחה!! ✣ מחיר: 20 ₪ לילד ✣ לילדי העוגן הכניסה חופשית! ✣

חזון לקיבוץ העתידי

גלעד שפרן, שניר - ידיעות הקיבוץ 14.6.2013

הקיבוץ העתידי חייב להתבסס על אחריות אישית להתפ־רנסות ללא התערבות בכספם וברכושם של החברים.

החודש מיועדת להתקיים שתי מועצות של התנועה הקי־בוצית, שאמורות להחליט לאיזה כיוון רוצים להגיע מטה התנועה והקיבוצים.

במשך שנים הנחנו שתי הנחות יסוד שגויות: 1.שניתן לה־שיג שוויון מכאני בין בני האדם, לאורך זמן. 2. שרכוש פרטי הוא דבר רע, משחית ומזיק לקולקטיב.

לגבי השוויון - הוא אכן מעולם לא היה, וגם לא יהיה בע־תיד.

לגבי הרכוש הפרטי - הוא נראה היום רצוי מאד, ונראה שטמונים בו מנופים כלכליים בלתי מבוטלים בתחומי היוזמה האישית.

בכלל, יש להבטיח לכולם "רצפה" ברמה הוגנת ולהפ־סיק לבזבז אנרגיה על מדידת גובה ה"תקרה" של חב־רים אחרים. יש לאפשר לכל משפחה למצות את כישורי ההתפרנסות במלואם, כי קיים פה פוטנציאל בלתי מנוצל והרכוש הפרטי הוא כלי רצוי לשם כך, כלי שבסופו של דבר כולם יהנו ממנו. בקיבוץ העתידי לא תהיה לקיבוץ שום זכות להיכנס לכיסו של אדם ולקחת את משכורתו, או חלקים ממנה, ללא רשותו. זוהי זכות יסוד של האדם, שאסור להפר אותה! בכל שנה תהיה בקיבוץ הצבעה על רמת המיסוי הפנימי - כמה כסף ממשכורות החברים יש להקדיש לשירותים השונים שיקבלו (נוי, חינוך, "ערבות הדדית" תרבות וכו'), אך אסור שזו תהיה זכות אוטומטית של הקיבוץ להפקיע מהפרט את הכנסתו. מעבר לכך, בעשותו זאת פוגע הקיבוץ בזכות יסוד של הפרט.

כשאנו רואים היום כתבות על כתות הזויות ביוטה בקנזס או בגינאה המשוונית- כתות דתיות או אחרות שהתנאי

הראשון לכניסה אליהן הוא העברה מוקדמת של כל הר־כוש הפרטי של הפרט אל הכת - אנחנו מתמלאים סלי־דה, ובצדק! האם אין בכך דמיון לחוקי הקיבוץ?..

נכון, זה לא בדיוק אותו דבר, הכניסה לכיסו של הפרט בתחילת דרכו של הקיבוץ הייתה מוצדקת כשהיה עליו איום קיומי מבחוץ וכשהקמת המדינה והמלחמות חייבו זאת, אבל הדברים האלה הסתיימו מזמן, ודחוף היום לשחרר ולהחזיר לפרט את הריבונות לגורלו בהתפרנסו־תו, וזאת לצד האחריות האישית שלו לחייו. הדבר יחזק את תחושת החופש והעצמאות שלו.

במקביל, האדם העצמאי הזה, חבר קיבוץ, יהיה חייב גם לבנות את ביתו, שיהיה רכושו הפרטי, ולא להסתמך בכך על כסף ציבורי של אחרים, דבר שיקטין את תחושת הת־לות המסרסת (וגם יחסוך מהקיבוץ השקעות עצומות שחסרים להן מקורות).

לאורך תקופת המעבר עד קבלת השיטה הזו (שכבר קיימת בחלקה בקיבוצים רבים) יש להכיר בזכויות הוותק לצורך שיוך הבית לחבריו הוותיקים, ולשייך את הבית אישית כרכוש פרטי עם זכות הורשה לחברים. מי שסבור שאפשר לגזול מהפרט את זכות ההורשה - שוגה. כבר למדנו שאין להכריז מלחמת חורמה על טבע האדם.

הקיבוץ יצטרך לממן צרכים נוספים מהרווחים של תא־גידיו ולא ממרכיבי המשכורת של חבריו - דבר זה יחייב את הקיבוץ להתייעלות דרסטית בשירותים, שחלקם מו־פרזים ורבים מהחברים כלל לא משתמשים בהם. ואכן, אישור תקנות "רכוש פרטי בקיבוץ" יחייב גם שינוי במיסוי הקיבוצי.

יש להבין כי זכויות הפרט קודמות מוסרית לזכויות הקו־לקטיב, וכי שכר עבודתו ופרי עבודתו שייכים לו ולמשפ־חתו ואין לאיש או ארגון זכות עליהם מלבדו.

רבים מהבנים שלנו רוצים לחיות במערכת קהילתית שי־תופית, עם תרבות משותפת, חינוך טוב, ורמה מוגבלת של ערבות בין החברים, אך נקעה נפשם מהתלות במער־כת התקנונים השוויונית לכאורה, שבה צריך לקבל אישור לכל צורך חריג.

אם יימשך תהליך זה של עצמאות הרכוש הפרטי והפר־טת ההתפרנסות במערכת חברתית משותפת, אזי צפוי לתנועה הקיבוצית שגשוג מתמשך, אך אם נתעקש על "ערכינו השוויוניים הצודקים" - נמשיך לדשדש.

מזל טוב-

לקורין צביקי ואלישע שמרר

*להורים -**אביטל** ו**שמעון-שמרר-כהן***

מזל טוב

להולדת הבן, **אלרואי**

ולכל המשפחה המורחבת

ברכת **מזל טוב**-

להורים: **אור** *ו**אייל גל**,*

לאח **איתן** -

להולדת **נגה**.

ברכות

*ל**תמר** ו**ולטר***

חיה ואורי

מתן, אדם, ינאי,

ולכל המשפחה

וגם **ויקי** הספרית *ילדה במזל טוב.*

המספרה תהייה סגורה בחודשיים הקרובים.

מזל טוב

לילידי יוני:

אהובה אלק	10.6	מיכל פאלק	21.6
זילפה עזר	19.6	עמרי הראל	24.6
אסתר ורדי	11.6	שני פלג	30.6
וולטר וויטש	18.6	אסף בר	13.6
בת שבע הרגיל	18.6	שרון פרייסלר	20.6
חנה שמחוני	12.6	אדוה הילר	15.6
חני הראל	4.6	לימור משק	13.6
סלבה דולבורד	27.6	עתליה באומר	20.6
גיורא אופיר	26.6	רועי ברקמייר	20.6
יואל שי	13.6	אסף יגל	2.6
חוה אייזלר	3.6	טליה פואה	24.6
חגי אלון	19.6	יפעה דותן	15.6
רונית מרר	23.6	נעמה דותן	15.6
דני יהב	9.6	אלינוי גרנות	11.6
איריס פואה	13.6	אביב גרנות	11.6
אייל גרנות	15.6	שי פלד	29.6
מוניקה אברמוביץ	10.6	רותם שר שלום	24.6
אסנת שמחוני	22.6	אלישע שמחוני	12.6
צילה מאוטנר	7.6	עידו רוטשילד	15.6
לילך אפרת	23.6	אסיף שלף	22.6
נטע שילר	22.6	עידו סו	29.6
רון אפרת	16.6	גיא קדרון	22.6
ערן זונשיין	11.6	זהר שר שלום	30.6
אזהר לאוסון	1.6	מור אחירותם	30.6
צור קורן	16.6		

עיף החודש

עדנה גולן

מצאתי מאמר שנדמה לי מתאים לכולנו, למי שמ־צין למשוא משהו מכשיון, אולמי רק על מנת "להאות" איך כל הסובב משפיע עלינו ומה אנחנו משפיעים על הסובב.

..."כן, פעם היינו די סבלניים. בואו נודה, לא הייתה לנו ברירה. היינו מוכרחים לחכות. חיכינו לחנוכה בשביל הסו־פגניות, לחורף בשביל הקרמבו ולקיץ בשביל הגלידות והאבטיחים. חיכינו המון זמן להסעה לבית הספר או לר־כבת או לאוטובוס. חיכינו ליום ההולדת שלנו כי רק בימים ממש חגיגיים היה סיכוי שההורים יקחו אותנו לאיזו מסע־דה. חיכינו לאופניים עד הבר/בת מצוה. חיכינו להתאפר עד התיכון וגם אז זה היה רק "שחור בעיניים".

ומה היום? תרבות האינסטנט בה אנו חיים לא מספ־קת עבורנו מספיק הזדמנויות לתרגל סבלנות. סופגניות אפשר להשיג כל השנה. גם פירות וירקות. דואר אלקט־רוני מגיע בשניות (וגם חוסך הרבה עצים). וכו' וכו... .

כיצד קשור סגנון החיים הזה לאובדן הסבלנות שלנו? בעי־דן הטכנולוגיה, המחשב והאינטרנט, המוטו הראשי הוא: "מהר שווה יותר". בעולם שבו מהירות היא ערך עליון קיימת דרישה לשרות מהיר, תגובה מהירה, התעשרות מהירה, הבראה מהירה, הגשמה מהירה ועוד... למהירות יש קונוטציה של הצלחה, כישרון ומקצועיות. החברה בה אנו חיים מלמדת אותנו לדרוש אותה מעצמנו ומאחרים.

אז מה המחיר של הקצב המטורף הזה ושל אובדן הס־בלנות? חוסר סבלנותינו עלול להיות מופנה כלפי עצמנו או כלפי הסובבים אותנו (אנשים וחפצים). היום כשלוקח למחשב שלנו יותר משניה לעבור לחלון הבא - אנחנו כבר חסרי סבלנות ומתייגים אותו כאיטי. גם כשלא חוזרים אלינו במהירות מהבנק למשל זה מרגיז אותנו. אנחנו כבר לא רגילים לחכות -מה שהופך אותנו להרבה יותר כעוסים והרבה פחות נעימים לסביבה.

אם כך איך תסבירו את זה שהחיים שלנו יותר ויותר מהירים ובכל זאת יש לנו פחות ופחות זמן? ההסברים לכך רבים ומגוונים (מבזבזים יותר זמן על חשבונות והס־עות של הילדים) וגם הפעם חוסר הסבלנות שלנו נמצא על כס הנאשמים. במקרים רבים קוצר הרוח שלנו יוצר את האפקט ההפוך לזה לו ייחלנו ומאריך במקום לקצר את הזמן אותו אנו מבזבזים. כשאין לנו סבלנות לשבת עם הילד עשר דקות לפני השינה ולהקדיש לו זמן איכות,

סבלנות

הילד שזקוק לתשומת לב ולא זוכה לה - נותר באי שקט ומתקשה להרדם. חווית הסבלנות, מלמדת אותנו לדחות סיפוקים ולהנות מהרגע ומהרוגע. כשמסתיימת ההמתנה או השגנו משהו יש לנו תחושה של סיפוק והערכה למה שקיבלנו. החויה הזו מחזקת את ביטחוננו העצמי והופכת אותנו לבני אנוש ואזרחים טובים יותר. הילדים שלנו שנחשפים יחסית למעט הזדמנויות לתרגל סבלנות לא זוכים לחוש את התחושות או לפתח את התכונות החשובות הללו. במקום, הם דורשים שנספק את רצונותיהם באופן מיידי. אין להם סבלנות לקרוא ספרים כי הם רגילים לצפייה בטלביזיה שבניגוד לספר מספקת להם התרחשות עלילה מאוד מהירה. הם רוצים שנשחק איתם מתי שנוח להם ולא מתחשבים בעובדה שאנחנו בדיוק באמצע שיחת טלפון חשובה או עם כאב ראש. ומה אנחנו עושים? עובדים קשה יותר ויותר לספק את הסחורה - עכשיו!

אין לי שום כוונה להבהיל אלא רק להאיר את עיניכם לתופעה והשפעותיה האפשריות. אחרי הכל זה בלתי אפשרי לעצור את האבולוציה. הטכנולוגיה המפותחת שהביאה עימה את המחשבים והאינטרנט לא הולכת לה־עלם בקרוב וטוב שכך. יש לה המון יתרונות. אולם יש לזכור שאנחנו חיים בעולם שעדיין נשלט על ידי חוקים פיזיקלים - בעולם שבו מימדי המרחב והזמן די קבועים. הריון היה ויהיה תשעה חודשים וגם אבני הדרך בהתפ־תחות שלנו ושל ילדינו די מוגדרים בזמן. לקציר ולבציר, לאסיף ולקטיף יש את הזמן שלהם ואין ברירה- מוכרחים להתאזר בסבלנות..."

הכותבת היא מיכל מיו, פסיכותרפיסטית מוסמכת בגישת קליפורניה. (ובום משהו מסוגיין להסמיק בנ־שא, קיים ספר מקסים "בשבח הוויטיוט" מאת קרל אונורה).

ובום רוצים לקבל קצת פרופורציות... מצאתי לנו כמה מילים כאוצות:

"מירוץ החיים ברוב המולה
שוצף וגועש בעיר הגדולה.
אך אין מקום שבו הכל זורם איטי
וצלול כמו ברחבי האזור הכפרי"

מילים אולה נכתבו על ידי וילהום קופר (משורר אונגלי) בשנת 1782. מדהים, אוה?

תשבץ שמות

חני הראל

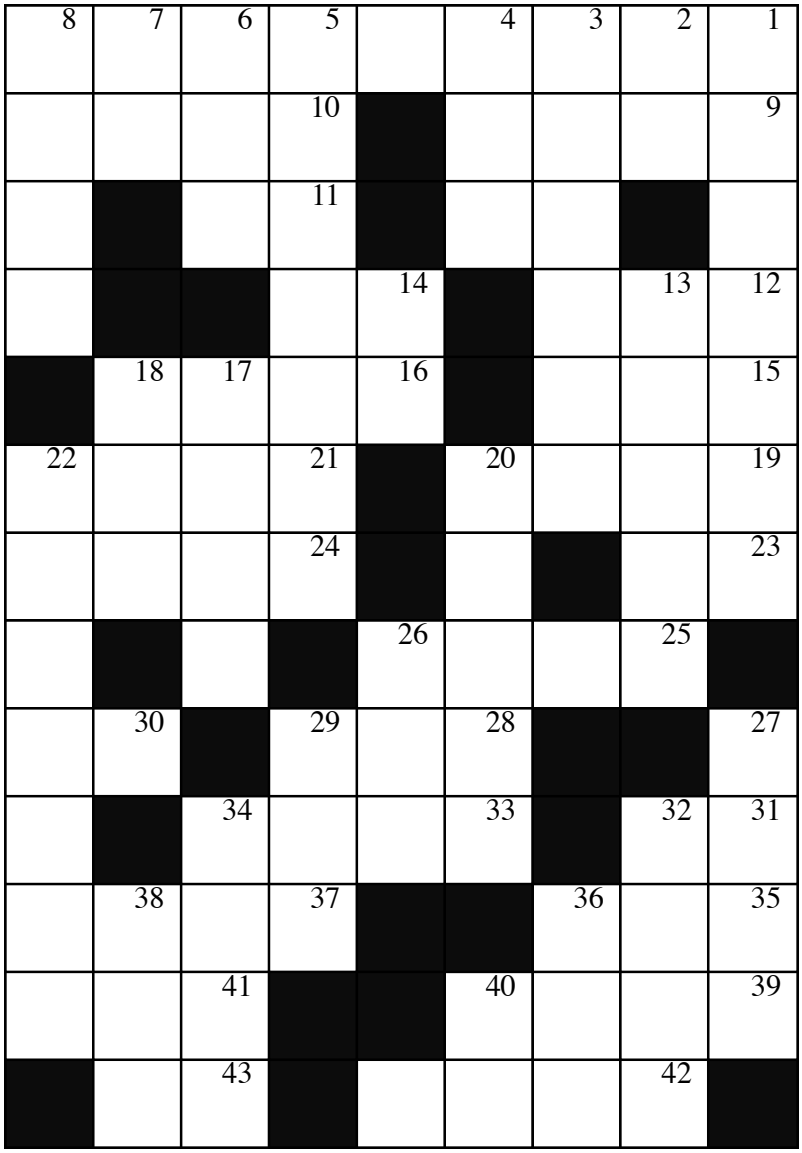

הערה: ש.פ. - שם פרטי, ש.מ. - שם משפחה

מאוזן: 1. כותב לביתנו את פינת המיחזור, ש.פ+ש.מ 9. ש.מ. - דובי ומרגלית, 10. ש.מ. - קיבלה את אות המציל היהודי על הצלת יהודים בשואה, 11. שד, 12, ש.פ. - אמא של אורי, 14. מגבה, 15. נוזל חיוני, 16. ש.מ. - עו"ד בעל חברה, 19. ש.פ. - ממשפחת פלד, 21. הוציא את התוכן, 23. ראשי תיבות, 24. ש.מ. - הוא מנרקיס, הקבוצה הראשונה, היא הייתה של"תניקית, 25. קבוצת ילדים (עמרי הראל, שני פלג, יונתן יעקב, ועוד...) הפכו ליסעור במוסד, 28. ש.מ. - עובדת בנוי, 30. אמא של אולי ועמית, 31. ש.פ. - משותף למאוטנר ועמית, 33. ש.מ. - שלושת ילדיהם יעברו בקרוב לשכונה החדשה, 35. זוחל על גחונו, 37. בילו בנעימים, 39. ש.מ. - נוסף לווייל, 41. בסלנג - היה בכלא, 42. ש.מ. - בן שיבולים ושל"תניקית לשעבר, 43. זב ריר

מאונך: 1. נכדתו של שלונסקי,ש.פ+ש.מ 2. מילת שלילה, 3. ש.מ. - המאייר של ביתנו, 4. ש.פ. - יש שתיים כאלו בכלבו, 5. מבני שלהבת ש.פ+ש.מ , 6. פרח ריחני, 7. כלי עינויים, סוגרים בו את רגלי האסיר, 8. ש.פ. - מנכ"לית המועצה, 13. אין בו צורך, 14. ש.פ. - ווילמן, 17. גר בקיבוץ ואינו חבר, 18. "פנצ'ר", 20. למד והרחיב את הידע, 22. ש.מ. - מנהל את אולפן ההקלטות, 26. שיח שהשרף שלו משמש כבושם, ש.פ בתם של שאול ועדנה 27. ש.מ. - חוזר לקיבוץ לשכונה החדשה, 29. הזכר של היונה, 32. ש.פ. - יש לה בלוג בביתנו, 34. ש.מ. -עבדה בקוסמטיקה, 36. ש.פ. - לבית כהן, 38. - מלך העופות, 40. החלק האורגני הקטן ביותר בגוף

תרומת הצילום: מיכל צ'צ'יק